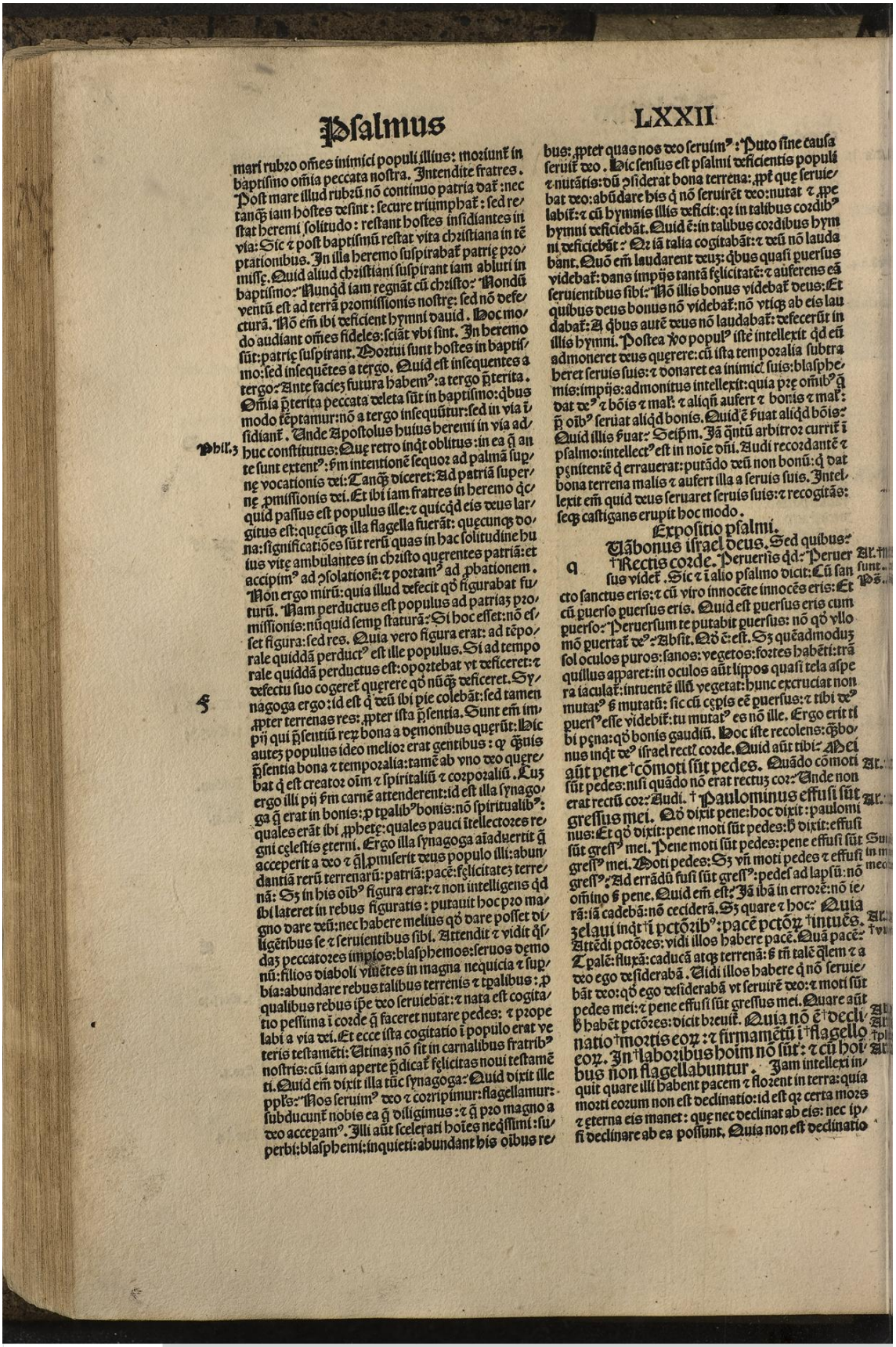

Psalmus LXXII

mari rubro omes inimici populi illius: moriunt in baptismo omia peccata nostra. Intendite fratres. Post mare illud rubrū nō continuo patria dat: nec tanc iam hostes desint: secure triumphat: sed restat heremi solitudo: restant hostes insidiantes in via: Sic t post baptismū restat vita christiana in tēptationibus. In illa heremo suspirabat patrie promissę. Quid aliud christiani suspirant iam abluti in baptismo: Nundū iam regnāt cū christo: Nondū uentū est ad terrā promissionis nostre: sed nō deseruit. Nō em ibi deficient hymni dauid. Hoc modo audiant omes fideles: sciāt vbi sint. In heremo sūt: patrie suspirant. Mortui sunt hostes in baptismo: sed insequētes a tergo. Quid est insequentes a tergo: Ante faciez futura habem: a tergo ꝓterita. Omia ꝓterita peccata deleta sūt in baptismo: qbus modo tēptamur: nō a tergo insequūtur: sed in via ī sidiant. Unde Apostolus huius heremi in via ad
Phil.3 huc constitutus: Quę retro inqt oblitus: in ea q̄ ante sunt extent: fm intentionē sequor ad palmā supne vocationis dei: Tanc diceret: Ad patriā supne promissionis dei. Et ibi iam fratres in heremo qd quid passus est populus ille: t quicqd eis deus largitus est: quecuqz illa flagella fuerāt: quecunqz domina: significatiões sūt rerū quas in hac solitudine huius vitę ambulantes in christo querentes patriā: et accipim ad ꝓlationē: t portam ad ꝓbationem. Non ergo mirū: quia illud defecit qō figurabat futurū. Nam perductus est populus ad patriaz promissionis: nūquid semp stat figura: fm. Si hoc esset: nō esset figura: sed res. Quia vero figura erat: ad tēporale quiddā perduct est ille populus. Si ad temporale quiddā perductus est: oportebat vt deficeret: t defectu suo cogeret quere qō nūqz deficeret. Synagoga ergo: id est q̄ dū ibi pie colebāt: sed tamen
F ꝓpter terrenas res: ꝓpter ista ꝓsentia. Sunt em impij qui ꝓsentiū rez bona a demonibus quērūt: Hic autez populus ideo melio erat gentibus: q̄ qbus ꝓsentia bona t temporalia: tamē ab vno deo quere bat q̄ est creator oim t spiritaliū t corporaliū. Luz ergo illi pij fm carnē attenderent: id est illa synaga ga q̄ erat in bonis: p tpalib bonis: nō spiritualib: quales erāt ibi ꝓphetę: quales pauci intellectores regni celestis eterni. Ergo illa synagoga aīaduertit q̄ acceperit a deo t q̄ ꝓmiserit deus populo illi: abundantiā rerū terrenarū: patriā: pacē: felicitatez terrenā: Sz in his oib figura erat: t non intelligens qd ibi lateret in rebus figuratis: putauit hoc ꝓa magno dare deū: nec habere melius qd dare posset diligētibus se t seruientibus sibi. Attendit t vidit qdaz peccatores impios: blasphemos: seruos demonū: filios diaboli viuētes in magna nequicia t superbia: abundare rebus talibus terrenis t tpalibus: p qualibus rebus ipe deo seruiebāt: t nata est cogitatio pessima i corde q̄ faceret nutare pedes: t prope labi a via dei. Et ecce ista cogitatio i populo erat veteris testamēti: Utinaz nō sit in carnalibus fratrib nostris: cū iam aperte ꝓdicat felicitas noui testamēti. Quid em dixit illa tūc synagoga: Quid dixit ille ppha: Nos seruim deo t corripimur: flagellamur: subducunt nobis ea q̄ diligimus: t q̄ ꝓ magno a deo accepam. Illi aūt scelerati hoies neqssimi: superbi: blasphemi: inquieti: abundant his oibus rebus: ꝓter quas nos deo seruim: Puto sine causa seruit deo. Hic sensus est psalmi deficientis populi t nutātis: dū cōsiderat bona terrena: ppt que seruiebat deo: abūdare his q̄ nō seruirēt deo: nutat t ꝓpe labit: t cū hymnis illis deficit: qz in talibus cordib hymni deficiebāt. Quid ē: in talibus cordibus hymni deficiebāt: Qz iā talia cogitabāt: t deū nō laudabant. Quō em laudarent deus: qbus quasi puersus videbat: dans impijs tantā felicitatē: t auferens eā seruientibus sibi: Nō illis bonus videbat deus: Et quibus deus bonus nō videbat: nō vtiqz ab eis laudabat: A qbus aut deus nō laudabat: defecerūt in illis hymni. Postea vo popul iste intellexit qd eū admoneret deus querere: cū ista temporalia subtraheret seruis suis: t donaret ea inimicis suis: blasphemis: impijs: admonitus intellexit: quia pez oīb q̄ dat de t bōis t mal: t aliqn aufert t bonis t mal: ꝑ oīb seruat aliqd bonis. Quid ē fuat aliqd bōis: Quid illis fuat: Sed pm. Jā q̄ntū arbitroz currit i psalmo: intellect est in noie dñi. Audi recordantē t pnitentē q̄ errauerat: putādo deū non bonū: q̄ dat bona terrena malis t aufert illa a seruis suis. Intellexit em quid deus seruaret seruis suis: t recogitās: secq castigans erupit hoc modo.

Expositio psalmi.

Quām bonus israel deus. Sed quibus: q †Rectis corde. Peruersis qd: Peruersus videl. Sic t i alio psalmo dicit: Cū sancto sanctus eris: t cū viro innocēte innocēs eris: Et cū puerso puersus eris. Quid est puersus eris cum puerso: Peruersum te putabit puersus: nō qō vllo mō puertat de: Absit. Nō ē: est. Sz quēadmodum sol oculos puros: sanos: vegetos: fortes habēti: trā quillus apparet: in oculos aūt lippos quasi tela aspera taculat: intuentē illū vegetat: hunc excruciat non mutat § mutatū: sic cū cepis eē puersus: t tibi de puers esse videbit: tu mutat es nō ille. Ergo erit tibi pna: qō bonis gaudiū. Hoc iste recolens: cōbonus inqt de israel rect corde. Quid aūt tibi: Adhei aūt pene †cōmoti sūt pedes. Quādo cōmoti sūt pedes: nisi quādo nō erat rectus cor: Unde non erat rectū cor: Audi. †Paulominus effusi sūt gressus mei. Qō dixit pene: hoc dixit: paulominus: Et qō dixit: pene moti sūt pedes: h dixit: effusi sūt gress mei. Pene moti sūt pedes: pene effusi sūt gress mei. Moti pedes: Sz vñ moti pedes t effusi gress: Ad errādū fusi sūt gress: pedes ad lapsū: nō oīno § pene. Quid em est: Jā ibā in errorē: nō ierā: iā cadebā: nō ceciderā. Sz quare t hoc: Quia zelaui inqt i pctōrib: pacē pctōz †intuēs. Attēdi pctōres: vidi illos habere pacē. Qua pacē: Tpalē: fluxā: caducā atqz terrenā: § tñ talē qlem t a deo ego desiderabā. Vidi illos habere q̄ nō seruiebāt deo: qō ego desiderabā vt seruirē deo: t moti sūt pedes mei: t pene effusi sūt gressus mei. Quare aūt b habēt pctōres: dicit breuit. Quia nō ē †declinatio †mortis eoz: t firmamētū i †flagello eoz. Jn †laboribus hoim nō sūt: t cū hoibus non flagellabuntur. Jam intellexi inquit quare illi habent pacem t florent in terra: quia morti eorum non est declinatio: id est qz certa mors t eterna eis manet: que nec declinat ab eis: nec ipsi declinare ab ea possunt. Quia non est declinatio

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0336
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG